No. 154. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 23 December.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodberigtendinakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

TURKIJE.

VAN DE GRENZEN, den 6. December. Volgens de laatste berigten uit Albanië tot 18 November, was de onlangs uitgebarsten opstand nog altijd niet gedempt; zelfs vrouwen en grijsaards hadden de wapenen tegen de Turken opgevat. Er wordt een ware vernielingskrijg gevoerd, die gepaard gaat met al de afgrijselijkheden, welke soortgelijke oorlogen doorgaans na zich slepen. De Turksche troepen, als de sterkste, blijven bijna overal overwinnaars. Van weêrskanten zijn reeds meer dan duizend menschen omgekomen, waaronder vele vrouwen. De Christenen hebben daarbij weder het meest te lijden, daar zij door beide partijen als vijanden beschouwd en op het ergst mishandeld worden. De communicatie met het distrikt van Dibra, waar de opstand het hevigste is, was bij het verzenden van bovenstaande berigt geheel gestremd.

RUSLAND.

— In het Koningrijk Polen maakt men voor den vervoer van gevangenen, vooral bij verre transporten, van eene soort van wagens gebruik, welke naar den vervaardiger, *Steinkellerka* genoemd worden. Het zijn kolossale zwarte wagens van stevig hout en zonder ramen. Zij zijn verdeeld in twee rijen naauwe vierkante cellen; de aan beide zijden van den wagen in de lengte zijn geplaatst. Tusschen deze twee rijen bevindt zich een gang, bestemd voor de opzigters en verzorgers der gevangenen. Al de cellen hebben eene deur, welke zich in den gang opent, benevens eene vierkante getraliede opening, die gesloten kan worden, en waardoor de gevangenen hun voedsel ontvangen. Gedurende het transport zit ieder gevangene afgezonderd in zijne cel op eene plank, van eene smalle opening voorzien, die de gevangenen tot bevrediging van zekere behoeften moet dienen. De cellen hebben slechts lucht en licht door eene ronde pijp in de kap van den wagen, in den vorm van eene kagchelpijp. Alle gemeenschap tusschen de gevangenen is volstrekt onmogelijk. De teekening of het model van zulk een wagen is uit Petersburg gekomen, zoodat de heer *Steinkeller* de eigenlijke uitvinder niet is; maar hij vervaardigt denzelven in zijne uitgebreide, in alle opzigten bezienswaardige, wagenfabriek te Warschau. Hij is de grootste fabriekant van Polen, en voor dat land wat de overleden *Cockerill* voor België was.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 14. December. Zoo even komt uit Spandau het berigt aan, dat de aan hoogverraad schuldige *Tschech*, in de geregde vesting, de doodstraf door onthoofding heeft ondergaan. Heden werd aan het publiek de voltrekking van het vonnis bekend gemaakt, door aankondigingen, die aan alle hoeken der straten van regeringswege aangeplakt werden. De executie werd in het grootste geheim volvoerd, vermoedelijk om opzien te vermijden.

LUBECK, den 9. December. De buitengewoon en onverwacht vroeg ingevallen vorst is de oorzaak van een treurig ongeval geworden. Acht naar verschillende havens gedestineerde schepen hadden hunne geheele lading ingenomen en lieten zich naar Travemunde door het ijs sleepen, om met den eersten gunstigen wind in zee te kunnen steken. Wegens de korte dagen werd het werk tot donker toe voortgezet, toen ongelukkig negen arbeiders op eene plaats kwamen waar het ijs nog niet sterk genoeg was en doorbrak; slechts twee werden gered, de overige zeven, waaronder drie huisvaders, verloren, ondanks alle aangewende pogingen, het leven.

ZWITSERLAND.

ZURICH, den 13. December. Op het gebied van Aargau bevinden zich ongeveer 200 vlugtelingen uit Lucern. Deze hebben eene oproeping aan de inwoners der kantonnen van Aargau, Bern, Basel, Solothurn en Zurich gedaan. De *Zuricher Zeitung* zegt: »wij zijn tegen eenen burgeroorlog; doch het Jesuitismus zal denzelven in Zwitserland te weeg brengen, indien men hetzelve niet uit ons midden weert." In Lucern is de rust hersteld, als men de onderdrukking van de kleinste partij door de grootste, rust kan noemen. De partijhaat is door het arresteren van vele burgers verder toe dan afgenomen. Onder de gearresteerden noemt men de heer Dr. *Steiger*, *A. Meyer*, den boekhandelaar *Jenny*, den boekdrukker *Müller*, enz.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 7. December. Het orgel in de kerk van St. Eustache is gisteren in den namiddag verbrand door de onvoorzigtigheid van een werkman, die met reparatien aan hetzelve bezig was. De schade hierdoor berokkend, bedraagt omstreeks 300,000 fr. Het was eene der schoonste orgels der hoofdstad.

— In Italië is de winter ook streng geweest. De sneeuw bedekt den geheelen weg tusschen Florence en Livorno. In de meeste zuidelijke streken van Frankrijk is ook veel sneeuw gevallen.

— Te Saint-Paul (kanton Fiesnes) heeft jl. Woensdag een ontzettend ongeluk plaats gehad. Zestien kinderen dier gemeente uit de school komende, hadden de onvoorzigtigheid zich op de kleine daar stroomende rivier te begeven. Het ijs, niet sterk genoeg om hen te dragen, bezweek onder hunne voeten en alle zestien zonken in de diepte. Ondanks alle aangewende pogingen heeft men slechts vijf dier ongelukkige kinderen levend er uit kunnen halen; de elf anderen hebben er den dood gevonden.

— Het vaartuig *le Théophile*, zich van Nantes naar Rochefort begevende, om aldaar eene stoommachine voor een der stoomschepen van den Staat te brengen, is bij het eiland Ré gestrand. De kapitein en het scheepsvolk hebben zich gered; doch bij de koude van den 9. December zijn hunne handen bevroren.

— Niet lang geleden begaven zich 40 bergzangers naar eene der afgelegenste straten van Parijs, en bleven voor een wit huisje stilstaan, om met den klokkeslag 12 eene serenade aan te vangen. Bij hunne aankomst, hoorden zij in de nabijheid een geklop van hamers onder den grond; maar de klok slaat, en om niet door het kloppen gestoord te worden, zetten de zangers hunne stemmen krachtig uit. De serenade is afgeloopen, en de 40 zangers trekken even langzaam en zwijgend af, als zij gekomen zijn. Den volgenden dag outvangen zij het volgende briefje:

»Geëerde Heeren! Wij, ondergeteekenden, zijn u veel dank schuldig, daar gij de opmerkzaamheid van het publiek van ons afgewend en op u zelven overgebragt hebt, terwijl wij door uw gezang tijd wonnen om onze kisten toe te maken. Wij zijn namelijk (aan u gezegd) valsche munters; de politie was ons reeds op het spoor, en dwong ons het hazenpad te kiezen. Wij waren gisteren juist bezig om in te pakken. Heden zijn wij reeds buiten Parijs, en morgen buiten Frankrijk. Ontvangt den hartelijksten dank voor de ons verleende ondersteuning."

— Voor de rijke winkels in Parijs vindt men meer dan in eenige andere stad vele menschen verzameld, ongenschijnlijk om de nieuwste voortbrengselen der industrie te bewonderen. Men moet echter daarbij wel op zijne hoede zijn, om niet het slagtoffer te worden van eene andere industrie. Het gebeurt namelijk niet zelden dat eene elegant gekleede dame den opmerkzamen beschouwer op zijde treedt, om insgelijks, zoo het schijnt, de ten toon gestelde voorwerpen in oogenschijn te nemen. De vreemdeling zal dan zeker bescheiden terugtreden, om plaats te maken voor de dame, die dikwijls door eenen haar volgenden bediende nog meerder gewigt verkrijgt. Zoo is het echter niet gemeend. Gewoonlijk wordt men dan in dezer voege aangesproken: »*Mais monsieur, je vous en prie, ne vous dérangez pas: vous allez me chasser par votre complaisance.*" — Blijft men dan waar men is, dan tracht de zoogenaamde dame door eene phrase, als deze: »*N'est-ce pas, monsieur, il y a de belles choses à Paris?*" het gesprek verder uit te breiden. Dat men wel doet, deze kennissen zoo spoedig af te breken als zij gemaakt worden, behoeft geene vermelding.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 17 December. Er gaat schier geene maand voorbij, of de Belgische zeemagt heeft het verlies van eenen of anderen harer bodems te betreuren, en tot overmaat van spijt, zien wij geene nieuwe schepen op stapel zetten, ondanks die al te beruchte wet op de differentiële regten, welke, zoo men zeide, ons eene ontzagchelijke handels-marine moest geven. Ontzagchelijk!... Och armen! in minder dan twee jaren is ons handelsvlootje met zeventien schepen verminderd, en ten hoogste telt onze marine er nog 150.

— De regterlijke misgrepen schijnen thans aan de orde van den dag te zijn. Zekeren *van der Cruyssen*, die onder betichting van verscheidene diefstallen was aangehouden, komt bij de overheid te reklameren tegen de veroordeeling tot zeven jaren dwangarbeid, welke straf aan de genaamde *van Ginderdeuren* en *de Greef* is toegepast, wegens eenen diefstal te Molenbeek. *Van der Cruyssen* beweert den dader van dit feit te wezen, en zegt dat *van Ginderdeuren* en *de Greef* onschuldig zijn verwezen. Een onderzoek is op het punt desaangaande te beginnen.

— Volgens er uit Turnhout aan een Brusselsch dagblad wordt geschreven, liep aldaar het gerucht, dat er onder het rundvee der omstreken van Gheel eene doodelijke besmetting heerschte. Naar men zeide, zou de sterfte groot zijn: een landbouwer van Meerhout zou op 34 beesten er 20 verloren hebben, en eenen van Vorst zou er van 13 wel 10 hebben zien sterven. Wij twijfelen nog aan de gegrondheid van dit gerucht.

— Omtrent het gehucht van Panne, arrondissement Veurne, heeft een jager dezer dagen eenen schoonen arend geschoten.

— Uit Renax (Oost-Vlaanderen) schrijft men van den 14. December: »Zondag ll. is eene vrouw, moeder van 4 kinderen, vergiftigd, door koffij te drinken uit een koperen koffijkan, welke, bij nader onderzoek, groen was uitgeslagen, en kopergroen (*du vert-de-gris*) bevatte. Zij is 10 uren daarna overleden.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 18. December. In den nacht tusschen eergisteren en gisteren is nabij deze stad iets gebeurd, hetgeen voor degenen, welke het trof, uiterst hard was en ligtelijk aanleiding tot eenige wanorde had kunnen geven. Bij strenge vorst, wordt gewoonlijk langs onze toegevrozen wateren door arbeiders en andere personen uit de naburige, soms ook uit meer afgelegene veenderijen, turf op sleden herwaarts gevoerd en met eene kleine winst aan de brandstof behoevenden verkocht. Ook ditmaal stond dagelijks de Buiten-Amstel vol met zoodanige geladen sleden; 150 à 200 sleden. Des nachts worden, terwijl de aanvoerders rusten, die sleden door daartoe van hunnentwege aangenomen lieden, bewaakt. Een aantal van 47 sleden nu, te zamen nagenoeg honderd duizend pond wegende, en wat al te digt bijeen geplaatst, deed in den nacht het ijs der rivier zakken en doorbuigen, zoodat de turf nat werd, uit de kuil, welke zich gevormd had, opgevischt moest worden en natuurlijk zeer in waarde verminderde. De eigenaars weten zulks aan de zorgeloosheid der wachters; deze beweêrden, de zaak niet te hebben kunnen verhoeden, en het stond geschapen, dat men mogelijker wijs tot dadelijkheden zou overgeslagen zijn, welke nogthans de waakzaamheid en vlijt van het plaatselijk bestuur der gemeente (Nieuwer-Amstel) gelukkiglijk heeft weten te voorkomen. De arme veenlieden, die hun tijd en ten deele ook hun goed verloren hebben, zijn intusschen waarlijk te beklagen.

ASSEN, den 14. December. In de laatste weken waren te Hoogeveen en te Meppel 25cents-stukken van tin in omloop gebragt. *H. Gerritsen* te Meppel is gearresteerd en naar Assen overgebragt, als verdacht van die valsche muntstukken vervaardigd en in omloop gebragt te hebben. Hij was eerst sedert kort uit de strafgevangenis te Leeuwarden ontslagen, en heeft daar welligt de kunst geleerd, die hij dadelijk na zijn ontslag schijnt te hebben uitgeoefend, schoon hij het er nog niet ver in gebragt had; de muntstukken zijn zeer gebrekkig nagemaakt: kleur, stempel en klank verraden bij eenigzins oplettende beschouwing dadelijk de onechtheid.

Ingezonden Stukken.

Besluit der laatstgehoudene Synode der Nederlandsche Hervormde Kerk.

De regeling der betrekking tusschen de Hoogleeraar in de Godgeleerdheid en de Nederlandsche Hervormde Kerk was eene der onderwerpen waarmede de Synode zich het voorgaand en dit jaar bezig hield. Ten vorigen jare besloot men, dat van nu voortaan van elken benoemden Hoogleeraar in de Godgeleerdheid in deze zijne betrekking zal worden verlangd de betuiging van zijne verkleefdheid aan de Nederlandsche Hervormde Kerk en de leer, welke overeenkomstig Gods Heilig Woord, in haren aard en geest het wezen en de hoofdzaak van hare belijdenis uitmaakt. Der Synodale Kommissie was opgedragen, om nopens hetgeene verder tot de geheele regeling van de betrekking der Hoogleeraren tot de Kerk behoort, na overleg met de Godgeleerde Faculteiten, nader te dienen van consideratien en advies. »Ten einde zich te ontslaan van de langwijligheid eener correspondentie, welke door over en weder te schrijven," de eenparigheid wel zoude, hebben pogen uit te lokken, maar ligtelijk niet hebben bereikt, meende de Synodale Kommissie aan haren last te voldoen door de Godgeleerde Faculteiten in de gelegenheid te stellen en uit te noodigen, om, zonder dat de Kommissie bepaalde vraagpunten opgaf, haar in het algemeen te voorzien van zoodanige inlichtingen en adviezen, als zij, ter zake voorschreven gepast zouden oordeelen." Over deze wijze van handelen der Kommissie bewaren wij het stilzwijgen, doch vragen alleen, of wel eenige moeite te groot mag zijn, indien de *mogelijkheid* bestond om waarheid te verkrijgen; personen begaafd met eene hooge mate van eigendunk en voortvarendheid kunnen alleen slechts zoo handelen. Zonder overleg verder met de Faculteiten ontwierp zij de artikelen waarvan de basis is »dat van elken Hoogleeraar in de Godgeleerdheid worde verlangd eene schriftelijke verklaring, behelzende de betuiging zijner verkleefdheid aan de Nederlandsche Hervormde Kerk en de leer, welke, overeenkomstig Gods Heilig Woord in haren aard en geest het wezen en de hoofdzaak uitmaakt van hare belijdenis, met verbindtenis dat zoo hij mogt bevonden worden strijdig met deze betuiging gehandeld of geleerd te hebben; hij zich deswege aan de uitspraak der Nederlandsche Hervormde Kerk wettiglijk vertegenwoordigd zal onderwerpen." Deze artikelen zijn voorloopig, doch met slechts tien tegen negen stemmen door de Synode aangenomen, onder bepaling, dat zij toegezonden zullen worden aan de Godgeleerde Faculteiten der drie hoogescholen, ten einde dezelver con-

Zijn er daarentegen, die *adhaesien* aan het Stal zelve gezonden verkiezen boven *petitien* aan de Tweede Kamer gerigt, welnu hij volge de oproeping van Mr. D. DONKER CURTIUS. Wij moedigen zoodanige *adhaesien* zeer aan, blijkens onze daarbijgevoegde formulen: — doch laten zij de *petition* niet vervangen! Die beiden doet vervult eerst zijn pligt.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— De «*Bote für Tyrol*" van den 9. December meldt: «De nacht van 23 op 24 November was een nacht van schrik en onheil voor het dorp Male, den zetel van het koninklijk landgerigt van gelijken naam, in het district Triënt. Tegen negen ure des avonds liet zich de alarmklok hooren, er was brand ontstaan en, ondanks alle pogingen en in het werk gestelde middelen, mogt men er niet in slagen, de vlammen meester te worden. 61 huizen werden in de asch gelegd; een kind van 6 jaren vond den dood in het vuur en 93 familiën zijn nu van onderkomen beroofd; hun toestand is te drukkender, dewijl zij, daarenboven, in armoedige omstandigheden verkeeren en de winter, met al zijne verschrikkelijkheden, zijnen scepter zwaait."

ENGELAND.

LONDEN, den 17. December. Jongstl. Vrijdag is de stoomboot *Vauguard*, op haren togt van Dublin naar Cork, vergaan. Door de woedende zee op eene blinde klip geworpen, openbaarde zich dadelijk een lek, en de kajuiten liepen spoedig vol water. In hunnen nood klommen de passagiers, ten getale van 40, op het dek, toen gelukkiglijk, op de seinen van het schip in nood, reddingbooten aankwamen en allen met het grootste levensgevaar aan land bragten. Men vreest echter, dat schip en lading geheel verloren zullen zijn.

— Op het tooneel van Drury-Lane is, eenige avonden geleden de jeugdige bevallige danseresse *Clara Webster*, in het ballet *de Opstand in het Serail*, door het vlam vatten harer kleederen gebrand geraakt; men vleidde zich aanvankelijk dat het van geene verdere gevolgen zou zijn, maar weldra deden er zich zeer verontrustende teekenen op en na eene hevige foltering van 48 uren is de lijderesse bezweken.

FRANKRIJK.

— De wolven zijn zoo talrijk in de omstreken van Drepij, dat een postbode, des nachts reizende, 4 of 5 van deze dieren gedurende meer dan een uur tot reisgenooten heeft gehad. Daar zij, door den honger gedreven, [illegible] deze zijn hondje toe, hetwelk hij al dien tijd den moed had gehad onder zijnen arm te dragen.

NEDERLANDEN.

LEEUWARDEN, den 19. December. Men meldt uit Ezinghe, van den 18. December:

Eene treurige herinnering van het ijs heeft dezen dag onze dorpgenooten getroffen, door het vinden van het lijk van *J. B. Lasthuis*, knecht van den grutter *G. H. Smith* alhier. Deze jongeling oud bijna 18 jaren, ging den 5. dezer maand jl., des achtermiddags omstreeks 3 uur, op schaatsen met eene slede naar het nabijgelegen dorp Garnwert, om aldaar eenige bestellingen te doen. Op reis zijnde, had hij nog het geluk van een kind, dat door het ijs geraakt was, mede te helpen redden. Dit voorval hield hem eenigen tijd op, en het ging dus verder tegen den avond. Hij zette echter zijnen togt voort, en kwam zonder verder oponthoud te Garnwert aan. Het ijs was toen bij ons anders vrij sterk, maar er waren veel togt- of windgaten (wakken, en wel voornamelijk aan den oostkant van het Aduardiep. Op zijne reis moest hij hier tusschen door, hetgeen hem bij het heengaan gelukte, maar op de terugreis is hij in een van die windgaten geraakt, en heeft hij alzoo zijn jeugdig leven moeten eindigen.

CORTGENE, den 21. December. Heden, omstreeks den middag, is de veerboot van Wolphaartsdijk met twee veer-knechts, een passagier uit Goes en eenige houtwaren bevracht, overvarende, bij harden wind en holle zee omgeslagen. Terwijl alle drie in de golven worstelden, poogde de reiziger met een der knechts zich aan eene drijvende plank boven te houden, en wrong de andere knecht zich op den bodem der omgekeerde boot. De Cortgeensche veermen, die onverwijld in zijne [illegible], met groote krachtsinspanning, ter hulp snelde, moest echter den ongelukkigen reiziger, voor hij hem bereiken kon, in de baren zien wegzinken, doch heeft de beide knechts, waarvan de een reeds weder van den bodem der boot was afgeslingerd, van het dreigende doodsgevaar mogen redden.

GEMENGDE BERIGTEN.

Bij de Turksche armee zijn de stokslagen verboden. Arme Turken, wat gaat gij vooruit. Neen, dan leve Nederland! Kom herwaarts Ottomannen, en verlustig u aan geesselpalen, brandijzers en stokslagen. Wat zijn wij toch gelukkig, bij andere natien, zelfs de Turken vergeleken; maar hoe dankbaar hebben wij ons ook in Maart niet betoond! — De keizer van Rusland is, wegens weigering van betaling, een proces aangedaan. Hoe, de alleenheerscher in een proces gewikkeld door een zijner onderdanen! Neen vriend, een weinig geduld; denk e. v. p. aan den knoet en Siberie; de aanklager is een justitie-commissaris in Polen. — Ook de zang- en dansmeesters van het Haagsche garnizoen hebben prijzen gekregen; de meesters in het schijfschieten schijnen niet in aanmerking te zijn gekomen. — Te Zierikzee heeft men de belangrijke ontdekking gedaan dat het weven van Calicots, zeer bevorderlijk is voor de gezondheid der zwangere vrouwen (zie Z. Nieuwsb.) en dat het hongerlijden eene probate remedie is tegen de Zierikzeesche jigt; van het laatste is men voornemens dezen winter op eene groote schaal de proef te nemen.

Ingezonden Stukken.

Iets over het Physiologeren, ook wel eens lasteren genoemd. (1)

III.

Zoo hebben, om onder eene menigte voorbeelden, die dagelijks al meer en meer de dagbladen beginnen op te vullen, in den jongsten tijd de *Arnhemsche* en *Vlissingsche Couranten* gewedijverd in de kwestie van stedelijke ambtenaren te Zierikzee, die niettegenstaande herhaalden diefstal der belastingen, door het stedelijk bestuur uit een wel of kwalijk geplaatst medelijden in hunne functien gemaintineerd waren. Men heeft dit aan andere oorzaken willen toeschrijven, doch het zij hoe het wil, altijd is het laakbaar, wanneer het eenige doel blijkt te zijn, de handelingen van een bestuur in een hatelijk daglicht te stellen. Op deze wijze wordt de drukpers niet gebruikt als *een doelmatig middel tot uitbreiding van kennis en voortgang van verlichting*, volgens den geest der grondwet, doch strekt eenig en alleen, om aan persoonlijke vijandschap den vrijen teugel te vieren, en wij komen terug tot hetgeen wij in den aanvang van dit opstel (zie Vliss. C. van 9. October) zeiden, dat daar een ieder, en zoo veel te meer hoog geplaatste ambtenaren, vijanden bezitten, deze zich altijd met regt boven hatelijke verklaringen hunner handelingen kunnen verheven achten.

Intusschen moet men aan de andere zijde ook erkennen, dat wanneer zulke pikante beoordeelingen, door middel der drukpers onder de oogen van duizenden komen, het zeer moeijelijk is, zich aan het voorbeeld der ministers (die arme wrijfpalen van jan en alleman) te spiegelen, en bij de zaak schijnbaar onverschillig te blijven. Wij gevoelen ons inderdaad ook altijd van bewondering doordrongen, als wij de zelfbeheersching aanschouwen, van al die hooggeplaatste mannen, die op de hatelijkste beschuldigingen, geen jota antwoorden, maar allen, zoo als het spreekwoord zegt, *langs hunne koude kleederen laten afschuiven.* — Vermindert het inwendige eergevoel naar mate men [illegible] hoogeren rang bekleed? Of willen zij ons doen gelooven dat de slag van een' ezel hun geen zeer doet, ook dan niet als dezelve goed raak is?

Uit het tot dus verre gezegde kunnen wij eene les trekken die behartiging verdient: zal, door gebruik of misbruik te maken van de vrije drukpers, zoo als men thans ziet gebeuren, de algemeene achting en liefde voor dat voorregt, die eindelijk gelukkigerwijze begonnen is zich aan te kweeken, toenemen of afnemen? — Is het antwoord op deze vraag wel twijfelachtig, bij de opmerking dat het onmogelijk is, dat zij die door die drukpers éénmaal aan de kaak zijn gesteld, niet in hun hart de vrije drukpers zullen vervloeken, en levenslang eenen haat tegen dezelve zullen blijven voeden. En dit is niet gering te achten, want de haat is eene nog veel aanstekelijker, en op de kinderen en kindskinderen meer overerfelijke ziekte dan de liefde: wij zien dit bij voorbeeld, aan den haat der Nederlanders tegen den Keizer NAPOLEON, en hunne liefde voor Koning WILLEM I.

Door dit hatelijk geschrijf in de dagbladen, is het anders zoo vergeten Zierikzee, goed op den weg, zich eene treurige vermaardheid naar buiten te verwerven, en naar binnen tweedragt, wantrouwen en haat te veroorzaken onder deszelfs inwoners, die zich waarlijk toch al reeds op verre na niet beroemen konden, elkander hartelijk lief te hebben.

MIDDELBURG, 20 November 1844. DIXI.

(1) Zie Vlissingsche Courant van 9. October en 4. November.

MENGELINGEN.

JACKS DUBBEL HUWELIJK.

Peinzend en brommend treedt de kapitein MORRISON in zijne kajuit. «Hm, hm! weer haperen vier flesschen. — Ik heb JACK gevraagd, of hij er ook geschaakt heeft. — Hij zegt — neen! De jongen, schoon een aartsgaauwdief, liegt niet; — geen ander kan er bijkomen; — vreemd, hoogst vreemd! — Ik zal moeten oppassen en — heeft de schobbejak mij bedrogen: hij krijgt de kat! — JACK!

JACK. Sir! — om u te dienen!

Kapitein. Vraag den kok, of hij met zijn eten klaar is, en dan, ga in 't magazijn en haal drie flesschen madera! — Hier is de sleutel.

JACK. Terstond, sir!

De kapitein gaat naar zijn magazijn, verbergt zich daar achter eene kist, en wacht de dingen, die komen zullen. JACK komt; hij klokt met de tong, fluit een deuntje en lacht. Hierop haalt hij uit een hoek drie flesschen voor den dag en zucht: «Deze voor den dapperen sir MORRISON." Likkebaardend keert hij zich vervolgens naar een anderen hoek, grijpt daar een vierde flesch, plaatst zich voor eene kist en spreekt op deftigen preektoon: «Ook worden hiermede ten eersten, tweeden en derden male in het openbaar afgelezen en afgekondigd als bruidegom: de eer- en achtbare jongman, JACOB PETERSON, getrouwe en welbeminde hofmeester van den beroemden zeeheld, kapitein sir THOMAS MORRISON; en als bruid: juffer VICTORIA BURGUNDIA, echte dochter van het vermaledijde Fransche rijk, tegenwoordig in dienst van den zeer dapperen en genadigen heer, kapitein MORRISON. — Al wie tegen deze voorgenomene regtmatige verbindtenis iets mogt hebben in te brengen, wordt aangemaand, zich bij tijds aan te melden, maar zich later van alle klagte of bezwaar te onthouden."

JACK zwijgt en zucht; de kapitein mompelt: «Schobbejak!" JACK begint op nieuw:

«En zoo vraag ik dan u, JAKOB PETERSON, eerzame en getrouwe hofmeester van sir THOMAS MORRISON, — wilt gij de alhier tegenwoordige jonge dochter, juffer VICTORIA BURGUNDIA, tot uwe wettige echtgenoot en u niet van haar scheiden, tenzij de dood u scheidde? — Wanneer alzoo uw voornemen is, betuig dit en spreek: «Ja!"

JACK (met veranderde stem). Ja!

«En zoo vraag ik dan u, juffer VICTORIA BURGUNDIA, wilt gij den alhier tegenwoordige vrijgezel JAKOB PETERSON, tot uw wettigen echtgenoot, en u niet van hem scheiden, tenzij de dood u scheidde — zoo betuig dit en spreek: «Ja!"

Pauze. — Daarop JACK: «Mijne grootmoeder zaliger plagt te zeggen: die zwijgt, die consenteert! en zoo verklaar ik u dus plegtig verbonden."

Na deze zonderlinge trouwpartij hoort kapitein MORRISON een liefelijk geklok, waaruit hij opmaakt, dat vriend JACK en juffer BURGUNDIA bruiloft zamen vieren. JACK neemt vervolgens de drie verlangde flesschen madera en gaat heen. De kapitein bromt verdrietig: «Wacht, schurk!" en treedt weer in zijne kajuit.

Daags daarop laat kapitein MORRISON al het volk op het dek fluiten, en men is zeer nieuwsgierig naar de executie, waarvan niemand iets weet. De kat met negen knoopen ligt gereed. JACK staat achter zijnen heer, die hem wenkt, vooruit te treden en zijn rug te ontblooten. JACK wordt aan den mast gebonden en de kapitein begint thans op zijne beurt de tweede trouwplegtigheid op kluchtig-ernstigen toon:

«Er zijn personen voorhanden, die willens zijn, in den heiligen echtestaat te treden, en zij worden hiernevens voor de eerste en, naar wij hopen, laatste maal in het openbaar afgekondigd. De bruidegom is de schobbejakkerige vrijgezel JACK PETERSON, ontrouwe en oneerlijke hofmeester van den bedrogen kapitein THOMAS MORRISON, bevelhebber op harer Britsche Majesteits schip de Wreker; en de bruid juffer CRUCIFICA KATSA, onechte dochter van het roemrijke koningrijk van Grootbrittanje en Ierland, tijdelijk in dienst van den ongenadigen en regtvaardigen kapitein MORRISON. Mogt iemand tegen de voorgenomen verbindtenis van het verloofde paar iets hebben in te brengen, dat hij zich tijdig aanmelde, maar later zwijge. — Bootsman, doe uw pligt!"

JACK heeft tot hiertoe demoedig met het hoofd gebukt gestaan, maar thans merkt hij, dat het ernst wordt. Met twijfelachtigen blik ziet hij op. «Met verlof, sir!" zegt hij; «zoo geen van al de kannibalen, die met mijne daar even vermelde bruid al zoo dikwijls omgang gehad hebben, eerlijkheid en medelijden genoeg in zijn lijf heeft, om door openlijke tegenspraak zijn nader regt te doen gelden, ben ik, JACK, de bruigom, 't zelf, die tegen de hem opgedrongen slet plegtig protesteren moet."

«JACK!" hernam de kapitein, «dat helpt u geen drommel."

«Met verlof, sir, ik mag niet!"

«Schelm! waarom niet?"

«Sir! mijne grootmoeder heeft het mij op haar sterfbed verboden. JACK, zei ze, trouw, als gij daar zin in krijgt, maar nooit een, die geen eerlijke ouders heeft; en ge zeidet zelf, kapitein, dat juffer KAT een onechte dochter is."

«Zot! wat gaan mij de grillen van een onnoozel wijf aan? Ik handel naar de Britsche krijgswetten, en die zeggen: Die steelt, krijgt de kat."

«Dan beroep ik mij ook op onze Engelsche wet."

«Goed, dan krijgt gij de kat!"

«Met verlof, sir, neen! Alle dubbele huwelijk is door de wet verboden, en ik ben al getrouwd."

De kapitein keert zich om en lacht, maar spreekt daarop JACK ernstig aan: «JACK, ge zijt een schavuit; maar daar ge zulk een grooten afkeer van bigamie hebt, zult ge ook zeker niet weer met mijn wijn trouwen?"

«Zeker niet," antwoordde JACK, met een zijdelingschen blik op de kat.

«Verder; daar uwe grootmoeder u het trouwen beneden uw stand heeft verboden, krijgt gij in veertien dagen geen grog."

JACK trekt een heel klagelijk gezigt en zegt: «Dank, sir, voor de genadige sententie!"

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 24. December. Sedert den 21. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Alerte, L. Jonasen, Messina, fruit; is van Antwerpen gekomen en binnen de dokhaven gehaald wegens het aanhoudende winterweder.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

The Carmes, J. Jarvis, ..., passagiers en stukgoederen.

En gisteren is weder uitgestevend de stoomboot Prinses Victoria, komende van Londen bestemd naar Antwerpen, welke wegens ijs is moeten terug keeren.

MIDDELBURG, den 23. December. Eergisteren is naar zee gezeild het barkschip de Stad Zierikzee, kapitein Dingeman Ochtman, naar Batavia gedestineerd.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.